

baptifatus, n. 28. Parens in Baptifino folemni abfque neceffitate proprium levans infantem, nullam contrahit cognationem fpiritualem, n. 30. & feqq.

COGNITIO.

2. Cognitionum ordo, quid, & quænam regulæ circa eam obfervandæ? T. 10. n. 3.

COHABITATIO.

3. Cohabitatio Clericorum cum mulieribus, & Clerici Cohabitatio.

COLLATIO.

1. Collatio Beneficii, & Provisio, an fint idem? T. 2. num. 97. & T. 6. num. 16. & feqq. Collatio libera Beneficii quæ? num. 22. & 24. Collatio generatim dividitur in liberam, & neceffariam, num. 23. Cur hæc dicatur neceffaria, & prior libera? num. 24. Collatio libera quodammodo est donatio, *ibid.* in quo differat ab Electione? num. 25. Collatio Beneficii ad quem devolvatur, quando Epifcopus, aut Capitulum Cathedrale, negligit illud intra debitum tempus conferre? T. 10. num. 22. Non valet collatio Beneficii facta post debitum tempus, num. 23. Etiamfi primo die post illud fiat, num. 24. Nifi de patientia tolleretur, & cur non valeat? num. 25. Collatio Beneficiorum an, & qualiter per Legatum à Latere fieri poffit? T. 30. num. 31. & feqq.

1. Collatio votorum post publicationem fcrutinii est faciendæ, & quomodo? T. 6. num. 130. Collatio illa debet esse numeri ad numerum, Zeli ad Zelum, & meriti ad meritum, num. 132. Et quæ ratio fiat hæc triplex collatio? num. 132. In electione unanimi fit fola collatio numeri, Zeli, & meriti, & quomodo? num. 134. Idem dicendum, fi quis à duplo majori parte est electivus, num. 135. In electionibus Regularium fit fola collatio numeri ad numerum, & cur? num. 136. & 137. Vide infra *Scrutatores*, & *Vota*. In electionibus quando vota dantur per schedulas an, & quomodo poffit fieri collatio Zeli ad Zelum? T. 6. num. 334. & 335.

COLLUSIO.

5. Collusio quid? *Tit.* 22. num. 1. Dicitur etiam prævaricatio, vel tergiverfatio, num. 2. Ordinariè non datur in Civilibus, fed tantum in Criminalibus, & Beneficialibus caufis, num. 3. Non tantum inter actorem, & Reum, fed etiam inter advocatos, & Procuratores, num. 4. Reus per collufionem abfolutus poteft denud accufari, & inquiri, num. 6. & feqq. Poena collufionis, n. 8. & feqq.

COMA.

3. Comam fiftitiam portare & naturalem nutrire prohibitum est Clericis, T. 1. num. 87.

COMES.

4. Comes Palatini an, & quos legitimare poffint? T. 17. num. 57.

COMMENDA.

3. Commenda & Commendatarius quid? T. 5. n. 73. Quid juris de illis olim, & quid nunc? ac an Beneficium? n. 74. & feqq.

COMMODATARIUS, COMMODATOR, COMMODATUM.

3. Commodatarius non tenetur de cafu fortuito, *Tit.* 15. num. 29. Nifi fuerit conventum, num. 30. Vel ipfe fit in mora reddendi, num. 31. Nifi eodem modo res petitura fuiffet apud Dominum, num. 32. Ex qua culpa tenetur? num. 33. & feqq. An Commodatarius tenetur prius falvare res commodatas, quam proprias? n. 43. Et T. 16. num. 40. ac feqq. Commodator & Commodatarius quis? T. 15. num. 2. Ex qua culpa hic tenetur? num. 20. Commodatum quid? Et quomodo differat à cæteris contractibus, T. 15. n. 2. & 3. Debet esse gratuitum, num. 5. Quomodo differat à pignore, deposito, & mutuo? num. 6. Atque precario, num. 7. Quæ res commodari poffint? num. 8. & feqq. Commodari poteft etiam res ufu confumptibilis, num. 9. Profana & facra, num. 10. Obligaciones Commodatarii, num. 11. & feqq. Non poteft uti re commodata nisi ad ufum concessum, *ibid.* Ad quem fit utatur, nihil tenetur, & est sine culpa fua, n. 12. Commodatarius debet commodatum debito tempore reftituere, n. 13. Et interim exactiffimâ diligentia custodire, num. 15. Atque damna reparare ex culpa fua etiam leviffima contingentiâ, num. 16. Ex qua culpa tenetur? n. 29. & feqq. Actiones ex commo-dato quæ? n. 38. & feqq.

COMMISSIO.

1. Commissio gratiofa, feu facultas in favorem tertii concessa, quando cenfeatur continere gratiam factam, vel faciendam? T. 3. n. 253.

COMMODUM.

1. Commodum qui sentit, debet sentire & onus, Limitatur T. 2. n. 312.

COMMUNE, COMMUNITAS.

2. Commune quod est, meum est, T. 22. num. 245.
3. Commune bonum & utilitas præfertur privato, T. 31. n. 266.
Communitas in Monasteriis ubi non viget, regularis difciplina deficit, T. 35. n. 15.

COMMUNICATIO.

5. Communicatio privilegiorum, vide *Privilegiorum communicatio*.

COMMUNIO.

5. Communio quid, & quotuplex? T. 29. num. 54. & feqq. Quam privet Excommunicatio Major? num. 58. & feqq. & n. 71. & feqq.

COMMUTATIO.

3. Commutatio voti quid? Et à quo fieri poffit? T. 34. n. 43. & feqq.

COMPARATIO.

2. Comparatio Litterarum quam vim probandi habeat? T. 22. num. 166. & feqq. Se fola plene non probat, num. 167. Ea est periculofa, & cur? num. 166. An faltem probet femiplene? num. 167. Quæ forma, & quo ordine fieri debeat? num. 168. Ea non habet locum, nisi ipsam petens juret, se non habere alias probationes, num. 169.
5. Comparatio Litterarum, vel fcripturæ quando, & quomodo fieri poffit, ac debeat? *Tit.* 1. num. 393.

393. & feqq. Præfat ad eam assumere peritos in arte, n. 394. Et quomodo? n. 395. Judicium peritorum in arte & oblatio illius, n. 396.

COMPENDIUM.

5. Compendium Privilegiorum nostrorum exactè fuit reformatum juxta Decreta Concilii Tridentini. & Constitutiones Pontificias, indeque magnæ autoritatis, & fecuritatis, T. 33. n. 235. Contenta in illo Privilegia fcripta, feu Bullata, & oracula authentica valent pro utroque foro, n. 238. Paucis exceptis, & quibus? n. 259. Valent etiam plurima alia vivæ vocis oracula non authentica, & quæ? n. 236.

COMPENSATIO.

3. Compensatio occulta an, & quando licita fit famulis & officialibus ob falarium minus jultum? T. 18. n. 105. & feqq. Compensatio publica vel occulta, quando & quomodo poffint folvi debita? T. 23. num. 59. & feqq.
4. Compensatio adulterii & aliorum delictorum quando fiat? T. 19. n. 85. Compensatio pecuniaria an, & quomodo licita fit, ac fieri debeat pro remiffione obligationis nubendi? T. 1. n. 167.

COMPOSITIO.

1. Compositio amicabile quæ, & quomodo differat à transactione? T. 36. n. 13. & 14. Quomodo poffit fieri fuper Beneficio Ecclefiaftico? num. 40. & feqq. Compositio amicabile, quomodo differat ab arbitro? T. 43. n. 4.

COMPROMISSARIUS, COMPROMISSIUM.

1. Compromissarius datus ad eligendum, poteft poffulare, T. 5. n. 28. Compromissarius in electionibus quales esse debeant? T. 6. n. 69. & feqq. An neceffario debeant esse de gremio Capituli? num. 69. Non poffunt esse Laici, n. 70. Compromittentes tenentur recipere electum à Compromissariis cæterisquin idoneum, n. 85. Si Compromissarius eligit indignum, poteftas eligendi revertitur in compromittentes, n. 88. Nifi ratam habuerint talem electionem indigni, n. 89. Et ad quem tunc devolvatur poteftas eligendi? num. 90. Compromissarius eligens licenter indignum in Epifcopum, quas poenas incurrat? num. 91. & 92. Quid juris, fi Compromissarius negligat eligere intra tempus à Jure ftatutum? num. 93. & feqq. Difparitas inter Compromissarii negligentiam, & electionem indigni, num. 95. Quando Compromissarius eligit idoneum, & is confentire renuit, jus eligendi redit ad compromittentes, n. 96. Unus Compromissarius nequit eligere fe ipsum, n. 97. Etiamfi judicet fe cæteris digniorem, n. 98. Compromissarii, fi sint plures, poffunt eligere unum ex fe ipsis, n. 99. & feqq. Compromissarius à medietate aliorum Compromissariorum electus, & electioni de fe factæ confentens, cenfetur ritè electus, num. 101. & feqq. Nec talis eligit fe ipsum, n. 102. Solvuntur instantiæ, n. 103. & feqq.

1. Compromissum, feu poteftas eligendi data Compromissariis, an & qua ratione revocari valeat? T. 6. num. 79. & feqq. Poteft illud re integra liberè revocari, fedis, si res non amplius fit integra, n. 79. & 80. Res integra, in proposito quandiu fit? num. 82. Compromissum nequit revocari à paucioribus, n. 83. Compromittentes tenentur recipere electum à Compromissariis, num. 85. Dummodo fervata fuerit forma Compromiffi, num. 86. Simulque electus exiftat idoneus, num. 87. & feqq. In compromiffio confensus electi augeat numerum votorum, n. 103. & feqq. Forma eligendi per Compromissum, & quasi Infpirationem an fit fublata quoad Regulares per Concilii Tridentini, num. 347. & feqq. Vide *Electio per Compro-*

missum. Compromiffum in Arbitros, vel fit simpliciter, vel cum adjectione poenæ, T. 43. n. 82. Quis fit effectus Compromiffi in arbitros simpliciter facti, & Laudi per hos pronunciat? n. 83. & feqq. Quis fit effectus Compromiffi in Arbitros cum adjectione poenæ facti? & Laudi per eos pronunciat? num. 87. & feqq. Compromiffum in Arbitros quibus modis finiatur? n. 110. & feqq.

R. J. Compromissarius eligens indignum, eligere amplius non poteft, C. II. R. LII. num. 13.

CONCESSIO, CONCESSUM.

1. *Concessio specialis est fortior quàm generalis*, Declaratur, T. 2. num. 211. *Concessum intelligitur, quod expresse non prohibetur*, T. 3. num. 33. *Et prohibitum intelligitur quod non reperitur concessum*, Concordantur hæc Regulæ, n. 34.
2. *Concessio Principis in dubio est interpretanda, ut nulli tertio irrogetur præjudicium*, T. 30. n. 14.
3. *Concessio, ac promiffio Beneficiorum non vacantium fieri non poteft*, T. 8. num. 18. & feqq. Beneficii vacaturi promiffio non obligat, num. 19. Nec obstat appellatio, num. 21. Solvitur instantia ex Jure, num. 22. Poteft tamen admitti Canonicus fupernumerarius, num. 23. Probatur ex Confuetudine, num. 24. Et Jure Canonico, num. 25. Quando valeat, & quid operetur Canonici fupernumerarii receptio? num. 26. & feqq. Differentia inter receptionem alicujus in Canoniam, & inter promiffionem Præbendæ vacaturæ, num. 31. Receptio fupernumerarii non reddit affectam Præbendam primo vacaturam, num. 32. & feqq. Instantia pro valore promiffionis præbendæ vacaturæ solvitur, num. 34. An fupernumerarii Canonici habeant ftalium in Choro, vocem in Capitulo, & distributiones quotidianas, num. 35. & feqq. *Concessio seu Collatio Beneficii non vacantis, num. 9. & feqq. Beneficia tripliciter intelliguntur vacare, ibid. Et quomodo? num. 3. & feqq. Qualiter vacare debeant Beneficia, ut aliis conferri poffint? num. 7. Vacantia quo tempore conferri debeant? ibid. & feqq. Beneficium de Jure tantum vacans, poteft & debet conferri intra trimestre, num. 9. Imperans illud à Papa debet facere mentionem de possessione alterius, num. 11. Nifi hæc aperte fit injusta, num. 12. Vel Rescriptum Papæ habeat Clausulam, *Motu proprio*, num. 14. Vel, *amoto quolibet illicito detentor*, num. 15. Dummodo hæc Clausula fit pofita in litteris gratiofis, n. 16. Beneficia de facto solum vacantia non poffunt aliis conferri, n. 10. Concessum intelligitur quod expresse non prohibetur, T. 17. n. 22.*

R. J. *Concessio generalis non inducit quæz quis verifimiliter in specie non effet concessurus*, C. II. R. LXXXI. *Concessio uno, conceduntur omnia quæ spectant ad illud*, R. XXXIX. num. 12. *Concessa alicui non sunt ab alio trahenda in exemplum*. Vide *Gratia*, & *Necessitas*.

CONCILIUM.

1. Concilium generale abfolute pofitum, & Concilium Lateranense, quale? P. num. 112. In Decreto Concilii Tridentini prohibitum est Glossas, ulumve interpretationis genus edere, P. num. 124. Sed hoc specialiter concessum est Sacræ Congregationi Cardinalium, & qua ratione? num. 125. & feqq. Concilium Generale Viennense quando celebratum, & quæ in iplo fuerint definita? T. 1. num. 231. & feqq. Concilium generatim quid? T. 2. num. 60. Concilium Generale, Epifcopale, feu Synodus Diocesana, quid? num. 61. Concilium Generale poteft facere Constitutiones totam Ecclefiam obligantes, num. 62. Dummodo acceleret confirmatio summi Pontificis, num. 63. Cur Concilium Gene-

rale convocetur à Papa? n. 64. & 65. Concilium Generale non est supra Papam, num. 66. Concilia particularia possunt facere novas Constitutiones, quæ tamen solum obligant subditos proprii territorii, num. 67. Unde quædam Decreta Conciliorum particularium habeant vim Legis universalis? num. 68. Concilii Generalis Decretis an derogetur absque expressa ejus mentione? T. 2. num. 519. & seqq. Refertur sententia negativa, præsertim si Concilium Generale sit novissimum, n. 519. & seqq. Sententia hæc generaliter prolata non subsistit, n. 522. & seqq. Per posterius Decretum Concilii Generalis derogatur priori directè contrariò, nulla facta ejus mentione, n. 523. Id ipsum patet ex praxi Concilii Tridentini, num. 524. Etiam per Constitutiones Pontificias derogatur prioribus Decretis Concilii Generalis directè contrariis, absque expressa mentione Concilii, num. 525. & 526. Secus dicendum de Rescriptis, num. 527. Disparitas inter Rescripta, & Constitutiones Pontificias quoad hoc, num. 527. & 528. Pro derogatione Concilii Tridentini sufficit Clausula Generalis absque speciali ejus mentione, & cur? n. 529. Stylus Curie Romanæ cur in concessionibus, vel confirmationibus privilegiorum apponat Clausulam illam? Quatenus Decretis Concilii Tridentini non adversentur, num. 530. Concilio Tridentino nec solet, nec oportet, specialiter derogare, n. 531. & 532.

3. Concilio Generali non derogatur per dispositionem subsequenter, nisi ejusdem expressa fiat mentio, T. 30. n. 60.

4. Concilium Tridentinum, ubi non est promulgatum, vel receptum an, & quando valeant Matrimonia Catholicorum, & Hæreticorum? T. 3. num. 16. & seqq.

5. Concilium Tridentinum an, & quæ revocavit Regularium privilegia? T. 33. n. 235. & seqq.

CONCIO.

5. Concionem audire possunt excommunicati, T. 39. num. 63.

CONCLUSIO.

2. Conclusio in causa ligat manus, & claudit os partibus, T. 12. n. 305. Non tamen Judici, vel notario regredi ad possessorem, num. 299. & 305. Possit tamen ex gravi causa Judex talem regressum tunc concedere, n. 307.

2. Conclusio in causa quid, & quomodo fiat? T. 19. num. 159. An ea in Judicio Summario, vel ordinario, requiratur de necessitate? num. 160. Post conclusionem in causa regulariter non admittuntur novæ probationes, num. 161. Saltem super eisdem articulis, bene tamen super novis, num. 162. Dantur nihilominus plures casus in quibus novæ probationes admittuntur, post conclusionem in causa, Tit. 19. num. 163. & seqq. Ut in causa criminali, præsertim capitali, pro defensione Rei, num. 163. Item in causis Beneficialibus, num. 164. Et in causis matrimonialibus, & quibus? num. 165. Idem fit in confessione partis, & probatione per rei evidentiam, seu ocularem inspectionem, num. 166. In probatione juramenti suppletorii antè petiti, num. 167. In testibus, & instrumentis de novo repertis, num. 168. Item accedente magna æquitate, num. 169. Atque ex officio Judicis, num. 170. Quoad Judicem nunquam censetur conclusum in causa, ibid. Valet receptio testium post conclusionem in causa, si nemo contradixit, T. 20. num. 452. Conclusio in causa non est de substantia Processus judicarij, T. 27. num. 48. Quod circa eam observetur in Camera

Imperiali? ibid. Quomodo fiat? nu. 49. & seqq. Possit fieri tam ore tenus, quam scripto, imò & tacite, ibid. Passim confunditur cum renuntiatione probationum, num. 50. Strictè tamen differunt, & in quo? num. 51. Vulgaris formula concludendi in causa quæ? num. 52. Quid, si una pars concludat in causa, & altera adhuc aliquid proponere velit? num. 53. & seqq. Conclusio in causa solet fieri nonnquam conditionatè, & cur? num. 54. Conclusio in causa partibus os obstruit? & ibid. Nisi ex justa causa, vel æquitate, videantur Judici novæ probationes admittendæ, num. 55. Judici nunquam concluditur in causa, num. 56. Possitque is conclusionem in causa revocare, ibid.

CONCORDA, CONCORDATA

3. Concordata tempora, & concordabis Jura. T. 5. num. 272. & T. 8. n. 22.

1. Concordata Germaniæ quid disponant circa præsentationem Rescriptorum ad Beneficia? T. 3. num. 68. Per Concordata Germaniæ confirmatio Episcoporum reservatur Summo Pontifici, T. 6. n. 322.

3. Concordatorum Germaniæ origo, T. 5. num. 156. An eisdem præjudicet appositio manûs Pontificiæ in materia Beneficiaria? T. 5. num. 425. & seqq. Concordata Germaniæ, quæ, cur, & quando erecta? n. 534. Refertur per extensum eorum tenor, num. 535. Hæc sunt favorabiliora ordinariis quam Regulæ Cancellariæ, num. 536. Papa eisdem absolute non est alligatus, num. 537. Discrimen aliquod inter alternatam mensuram in Regulis Cancellariæ & Concordatis, num. 538. & seqq. Concordatis Germaniæ nequit opponi præscriptio, aut non usus ipsorum, n. 541. & seqq. Refertur circa hoc Bulla Clementis VII. Admonet nos. num. 542. & seqq. Quid juris, si quis obtinet Beneficium contra Concordata Germaniæ? num. 545. Quæ Beneficia sibi reservavit Papa in Concordatis Germaniæ? n. 546. & seqq. Sunt inter alia Beneficia vacantia in Curia, ibid. Promotorum auctoritate Apostolica ad Episcopatus & Monasteria, num. 547. Majores Dignitates in Cathedralibus, & Principales in Collegiatis, num. 550. Nisi addit Privilegium, num. 551. In cæteris Dignitatibus & privilegiis quibuscunque datur mensuram alternativa, num. 552. & seqq. Excipiuntur aliqua Beneficia, num. 555. Ut Juris Patronatus Laicorum, ibid. Item Beneficia vacantia per resignationem, num. 557. Atque Beneficia alteri accessoriè unita, num. 558. Quid juris de Beneficio vacante in mense Pontificio, si eisdem intrâ tres menses non provideat Papa? num. 560. & seqq. Quando trimestre hoc incipiat currere? & quomodo computetur? num. 561. & seqq. Currit Papa ignoranti, num. 564. Et etiam sede vacante, n. 565. & seqq. An & quomodo post lapsum trium mensium Papa adhuc conferre possit? num. 567. & seqq.

CONCUBINA, CONCUBINATUS.

3. Concubina, & Concubinatus quid, & quomodo differant à simplicibus fornicationibus? T. 2. n. 11. Concubinarij Clerici poena. Vide Clericorum Concubinarij poena.

5. Concubinatus quid? T. 16. num. 60. & seqq. Poena illius de jure civili, num. 61. Et de jure Canonico, num. 36. Præsertim contra Clericos Concubinarios, aut suspensas mulieres habentes in domo, vel extra, num. 64.

CONCUPISCENTIA.

R. J. Concupiscentiæ prohibitionem prohibent omnia mala, C. II. R. XXXIX. num. 6.

CON-

CONCURSUS.

3. Concurfus in Collatione Beneficiorum. Vide Beneficiorum Collatio per concursum. Concurfus subjeçta sunt Parochiæ Juris Patronatus Clericalis, non item Laicalis, T. 38. n. 65.

CONDEMNATUS.

Condemnato ad mortem aliquo, quilibet potest pro illo appellationem suscipere, etiam eo invito, C. II. R. XIX. n. 14.

CONDICTIO.

2. Condictio & condicere quid? T. 13. num. 26. Condictio ex lege, quid? ibid. Remedium spoliatorum ex conditione Tricarica? num. 4. Et ex Conditione incerti, num. 5. Et ex Conditione indebiti, declaratur, num. 6. Condictio ex Cap. Sept. de Restit. Spoliat. in quo consistat? n. 27. Datur contra quemcumque tertium possessorem, qui rem invasam scienter, & à quocunque recepit, num. 28. Secus, si ignoranter, n. 29. In dubio præsumitur ignorantia, nisi invasio sit notoria, num. 30. Condictio ex Can. Redintegranda, 3. q. 1. Declaratur, T. 13. num. 31. & seqq. Extenditur ad quoscunque Clericos, num. 32. An etiam corumpat Laicis pro recuperandis rebus profanis? num. 33. & seqq. Assertiva sententia est communis, ejusque fundamentum, num. 34. Solvuntur contraria, n. 35. & seqq. Condictio ex L. si quis in tantam. C. unde vi, adversus quem competat? quidque confertur? T. 13. num. 38. Poena hujus legis locum duntaxat habent post sententiam Judicis, num. 38. & num. 64. Condictio, ex L. Extat. ff. De iis que vi, metusve causa &c. declaratur, num. 39. Condictio ex L. Invasor, C. Unde vi, explicatur, num. 40. Remedium istud possessorem habet duo remedia, & quæ? num. 41. Condictio, ex L. vel. C. unde vi, adversus quem competat? nu. 42. Et in quo differat à Conditione, ex L. si quis in tantam. C. unde vi, n. 43. & à Conditione, ex L. Invasor. C. unde vi, n. 44.

5. Condictio furtiva quid? Cui? & contra quem competit? T. 18. n. 34.

CONDITIO, CONDITIONATA.

1. Conditio apposita suspendit effectum concessionis Pontificiæ, T. 3. n. 75. Est servanda in forma specificata, T. 9. n. 147.

2. Conditiones illæ, quæ tacite, seu de Jure insunt, non faciunt actum conditionatum, bene tamen conditiones extrinsecas, T. 24. n. 59.

3. Conditio quid? & quotuplex? T. 26. n. 437. Et nu. 642. Turpis, vel impossibilis habetur pro non adjecta, n. 441. Quid operetur in testamentis? n. 437. & seq. Conditio habetur pro impleta, si non fiat per eum ad quem pertinet, n. 444. Conditio suspensiva, & resolutiva quid? & quænam faciat conditionatum contractum? T. 17. n. 269. Item quænam, & quando suspendat actum? T. 31. n. 175.

Conditionata Legata. Vide Legatum sub conditione.

4. Conditio variè accipitur, T. 5. num. 2. & seqq. Proprie quid sit? num. 3. Alia est tacita, alia expressa, num. 4. Alia de præsentis, alia de præterito, alia de futuro, quæ ultima sola est proprie conditio, nu. 5. Conditio de futuro, alia est necessaria, alia contingens, alia potestativa, alia casualis, alia mixta, num. 6. Alia possibilis, alia impossibilis, n. 7. Alia honesta, alia turpis, n. 8. Alia suspensiva, alia resolutiva, num. 9. Conditio necessaria quæcumque Matrimonio, vel alij contractui apposita, habetur pro non adjecta, T. 5. num. 10. Nisi adjiciatur pro temporis determinatione, nu. 11. Conditio de præterito, vel præsentis non vitiat actum, sed subsistit

illicè, si conditio existit, si non nullus est, T. 5. nu. 12. Idem est de Matrimonio & sponsalibus, n. 13. & seqq. Conditio possibilis, & honesta de futuro suspendit quemque contractum, T. 5. num. 15. Qui tamen adimpleta conditione statim valet sine novo consensu, num. 16. Etiam Matrimonium, num. 17. Probatum ratione, num. 18. Et declaracione Cardinalium, num. 19. Matrimonium sub conditione de præsentis initum non potest consummari, donec rescietur extare conditionem, num. 20. Conditionata Matrimonia, & sponsalia an sint licita? Vide Matrimonium, & sponsalia sub conditione. Conditio, si Papa dispenserit, an validè, & licitè adjiciatur Matrimonio, vel sponsalibus? T. 5. nu. 23. & seqq. Conditio, si te virginem invenero, an, & quando licitè apponatur Sponsalibus, vel Matrimonio? Tit. 9. num. 2. Est jure naturæ introductum, num. 3. Persona libera si contrahat cum servili ignoranter, nullum est Matrimonium, num. 4. Dummodò talis persona proprie sit servus, aut ancilla, num. 5. Duæ personæ serviles validè & licitè etiam invito Domino contrahunt Matrimonium, num. 6. Matrimonium liberæ cum servili cognita valet, num. 8. Solvitur instantia, num. 9. Liber contrahens cum libera, quam putat esse servatam, validè contrahit, num. 10. De liberis servorum, & divortio liberi cum serva remissivè, num. 11.

R. J. Conditio alia est de præterito, alia de præsentis, alia de futuro, alia de futuro necessario, alia de contingenti, C. II. R. L. num. 4. &c. Conditio habetur pro impleta, cum non fiat per eum, ad quem pertinet, quominus impleatur, R. LXVI. n. 2. &c. Conditio turpis vel impossibilis habetur pro non adjecta, R. L. num. 13.

CONDUCTIO, CONDUCTOR.

3. Conductio. Vide Locatio.

Conductor quis? T. 18. num. 7. Conductor obligaciones & Jura, num. 57. & seqq. Tenetur pretium debito tempore fideliter solvere, ibid. Et rem conductam non nisi ad conductum usum adhibere, nu. 58. Atque eandem ante finitum conditionis tempus absque justa causa non deserere, nu. 59. Damnum ex ipsius causa lata, vel levi in re conducta emergens, tenetur rescire, non item quòd contingit casu fortuito, num. 60. Vel causa levissima, nu. 61. Nisi desuper specialis fiat conventio, n. 62. Aut Conductor ex causa sua det causam casui fortuito, num. 63. Tenetur Conductor ad damnum, sive propria, sive famulorum causa contingat, nu. 64. Si fuit negligens in eligendis bonis servis, num. 65. Quinam incumbat probatio emergente damno? num. 66. & seqq. Conductor de incendio culpâ servorum contingente quando tenetur? n. 70. & seq. Quando non constat unde incendium exortum sit, nec conductor, nec Domestici puniri possunt, n. 72. Quando Conductor uti non potest re locata ob impedimentum ex parte sua proveniens, tenetur nihilominus ad totam mercedem, num. 74. & seqq. Secus est, si ex causa aliena id proveniat, num. 76. & seq. Conductor non tenetur augere mercedem ob hereditatem, quæ provenit ex ejus industria, num. 78. Neque si proveniat ex Cæli clementia, num. 79. & seq. Conductor competit actio ex conducto contra Locatorem, num. 81. Et hæredes ejus, num. 82. Successor Ecclesiasticus non tenetur stare locationi factæ ab antecessore nomine proprio, num. 83.

num. 83. Bene verò factæ nomine Ecclesiæ, n. 84. Num Jura & obligationes conductoris transeant ad heredes ejus? num. 85. Conductoris operarum obligationes & Jura, Tit. 18. num. 86. & seqq.

CONFESSARIUS, CONFESSIO, CONFESSUS.

1. Confessarii quomodolibet exempti, sollicitantes in Confessione subfunt Inquisitoribus Hæreticæ pravitatis, & locorum Ordinariis, T. 31. n. 151.
2. Confessio quando censetur facta in iudicio? T. 1. num. 24. Confessio Clerici criminosi facta coram Jure seculari, an & quales habeat effectus? n. 81. & 82. Per confessionem Rei in iudicio factam, an inducatur liti contestatio? T. 5. num. 17. & seqq. Vide infra, *Litis contestatio*. Confessio facta ex calore iracundiæ non tenet, nisi in ea detur perlevereantia, T. 14. num. 118. & T. 18. num. 21. & 45. Confessio quid, & quotuplex? T. 18. num. 2. & seqq. Confessio generalissimè sumpta, quæ? n. 2. Confessio judicialis, quæ? num. 4. Potest in Jure fieri tripliciter, num. 5. Facta coram Jure non legitimo, an tenet? nu. 6. Utrum debeat fieri coram Jure pro Tribunali sedente? n. 7. Confessio extrajudicialis quæ? num. 8. Facta coram Notario, an censetur judicialis? n. 8. & 9. Coram Arbitratore est extrajudicialis, num. 10. Secus, si fiat coram Arbitro, num. 11. An sit species probationis, num. 12. & seqq. Proprie non est probatio, sed probationis revelatio, num. 13. & seq. Referuntur casus, in quibus non admittitur probatio, bene tamen confessio, nu. 14. Ad confessionem validam plures requiruntur conditiones, n. 17. & seq. Nempe ut confessus sit major viginti quinque annis, num. 18. Et quid de confessione Pupillorum, & Minorem annis? *ibid.* Ut Confessio sponte fiat, n. 19. Et quid de Confessione tormentorum vi extorta? *ibid.* Ut Confessus sit sanæ mentis, non furiosus, &c. num. 20. Ut Confessio sit contra se, nu. 22. & seq. Fiaque in iudicio, num. 26. Et præse Adversario, *ibid.* Ut non sit incerta, nec erronea, num. 27. Et sit facta de re litigiosa, n. 28. Ipsique favor non repugnet, num. 29. & seq. Et ut Confessione nec Jus, nec Natura repugnet, idque exemplificatur, num. 32. & 33. Aliæ conditiones ad validam confessionem requisitæ, remissivè, n. 34. Confessio pro se, sive ad obligandum alterum sibi, non valet, n. 22. Ne quidem in mortis articulo, n. 23. Confessio unius in præjudicium alterius non probat, n. 24. Puta, Confessio mariti de dote recepta in præjudicium Creditorum, num. 25. Confessio contra valorem matrimonii non valet, n. 30. Bene tamen pro Matrimonio, n. 31. Confessio extrajudicialis quam vim probandi habeat, si fiat præse adversario? T. 18. num. 35. & seq. Potest variè fieri, num. 35. Et qualiter ea probetur? num. 36. Confessio extrajudicialis præse adversario, & cum adjectione causæ facta, in civilibus plene probat, num. 37. & seq. Pars adversa, quando censetur esse præse? num. 39. In causis criminalibus, quam vim probandi habeat confessio extrajudicialis? num. 40. & 41. Confessio solùm incidenter facta plene non probat, etiam causa expressa, num. 44. & 45. Confessio extrajudicialis ut plene probat, an requiritur ejus acceptatio? T. 18. num. 46. & 47. Consultum est ipsam expressè acceptare, num. 48. Confessio extrajudicialis præse adversario, sed sine adjectione causæ facta, regulariter plene non probat, etsi faciat aliquam præsumptionem, imò & semiplenam probationem, num. 49. Fallit illud in pluribus casibus, num. 50.

& seqq. Confessio extrajudicialis etiam sine addita causa, plene probat liberationem, & quando? n. 50. & 51. Confessio jurata, etiam sine causa, plene probat, num. 52. Sicut & confessio geminata, num. 53. Confessio extrajudicialis, absente parte facta, an probet? num. 54. & seqq. Ea regulariter plene non probat, n. 54. & 56. Ampliando illud ad confessionem in iudicio factam, num. 55. Probat tamen plene, quando intervenit juramentum, num. 56. Aut quando facta est cum expressione causæ per scripturam, &c. num. 57. Vel fuit geminata ex intervallo, *ibid.* Aut ab alio acceptata nomine alterius, num. 58. Seu facta favore causæ piaz, *ibid.* Confessio parte absente facta, de æquitate Canonica facit plenam probationem, n. 59. Dummodo illa confessio fuerit plene probata, & qualiter ita probetur? num. 60. Simulque ea sit facta animo deliberato, ac serio, sitque certa & non æquivoca, n. 61.

Confessionis judicialis effectus qui? T. 18. num. 62. & seqq. Hæc plene probat, & inducit notorium juris, num. 62. Confessio facta in iudicio summario, probat etiam in plenario, quando tendit ad eundem finem, n. 63. Ea in causis civilibus habet vim sententiæ, & rei judicatæ, num. 64. Secus in criminalibus, & cur? num. 65. Antequam ex propria confessione Reus condemnatur ad mitem, debet consistere de corpore delicti, *ibid.* Confessio judicialis convalidat nullitatem processus, num. 66. Atque excludit appellationsm, præsertim in causis civilibus, num. 67. & 70. Intellegendum est de verè confesso, secus in fide confisso, num. 70. Contra confessum in iudicio, an debeat ferri sententia definitiva? num. 71. & seqq. Nulle sunt partes judicantis in confitentis, quomodo intelligendum? num. 76. Reus convictus in iudicio, simulque confessus, appellare prohibetur, num. 67. & 68. & T. 28. num. 297. Confessio facta in iudicio regulariter revocari non potest, T. 18. n. 77. Nisi revocetur in continenti, num. 78. Et quando dicatur revocari in continenti? num. 79. Potest etiam ex intervallo revocari, quando probatur per errorem facti contigisse, num. 80. Minoremnes ex propria confessione graviter læsi, & quandoque Majoremnes, restituntur in integrum, num. 81. Confessio Prælati an noceat Ecclesiæ? num. 82. & seqq. Confessio Prælati administrationem non habentis, nequitum præjudicat Ecclesiæ, num. 82. Et quid, si consistatur de rebus illis, in quibus est legitimus administrator? num. 83. & seq. Confessio Prælati facta per viam contentiosæ jurisdictionis, probat contra Ecclesiæ, num. 83. & 84. Ecclesiæ tamen ex tali confessione graviter læsa, juvat duplici remedio, & quali? num. 85. Confessio Prælati per modum voluntariæ jurisdictionis, non præjudicat Ecclesiæ, neque successoris, n. 83. & 86. Etiam si foret sigillata sigillo ejus, num. 86. Nisi confessio illa sit facta una cum Capitulo, num. 87. Vel Ecclesiæ non habeat Capitulum, *ibid.* Aut nisi confessio tendat ad aliquem liberandum, num. 88. Afferuntur aliæ limitationes, nu. 89. Confessio per viam contentiosæ jurisdictionis, & voluntariæ jurisdictionis, quæ? num. 83.

2. Confessio Procuratoris an præjudicat Domino? T. 18. num. 90. & seq. Facta in iudicio per viam contentiosæ jurisdictionis probat contra Dominum, nisi legitime revocetur, num. 90. Idemque dicendum de confessione Oeconomi respectu Ecclesiæ, & Tutoris respectu Pupilli, &c. *ibid.* Secus, si confessio illa est facta omnino sponte, n. 91. Solvitur instantia, nu. 92. Confessio judicialis per Procuratorem facta, potest revocari, n. 93. Nec opus est alia probatione erroris, quando revocatur in conti-

continenti, secus aliis; num. 93. & 94. Confessio Procuratoris, quando dicatur per Dominum revocata in continenti? num. 95. Confessio qualificata, quæ? num. 114. Quandoque fit simpliciter, quandoque sub adjecta qualitate, num. 115. Confessionis qualificatæ exempla referuntur, num. 115. & seqq. Confessio qualificata an ex parte possit acceptari, & ex parte reprobari? num. 119. & seq. Confessio continens diversa Capitula, potest ex parte acceptari, & ex parte reprobari, *ibid.* In causis civilibus, ubi præsumptio juris non stat contra qualitatem adjectam, confessio qualificata debet vel tota recipi, vel tota respui, num. 120. Unde veritatem appositi conditionis non tenetur probare ipsemet confitens, num. 121. Sed hanc debet refutare is, qui recipit unam partem confessionis qualificatæ, num. 122. Secus est, quando præsumptio aliqua stat contra confitentem, seu adjectam qualitatem, num. 123. In criminalibus potest confessio qualificata dividi, & eaque sine qualitate acceptari, num. 124. & seq. Confessus tamen confessione qualificata non potest condemnari ad poenam capitalem, num. 126. & 127. Confessio qualificata quod scriptura privata grave delictum exprimens, sua manu fuerit scripta jocosè solum an præjudicat confitenti? num. 128. & seqq. Refertur notabilis casus circa hoc, *ibid.* Stante tali confessione scriptura privata probat plene contra confitentem, dummodo non agatur de imponenda poena corporali, n. 129. & seqq. Confessio Sacramentalis iniquè revelata, vel reperta Scheda Confessionis, non præjudicat penitenti in foro externo, T. 18. num. 132. & seq. Sacerdoti confessionem revelanti nullo modo creditur, num. 133. Deposito testium de Confessione Sacramentali forsitan audita, contra penitentem nihil probat, num. 134. Inventor Schedulæ Confessionis peccat, scienter illam legendo, num. 135. Nec potest Jurex de peccatis in ea descriptis inquirere, num. 135. & 136. Confessio per torturam extorta ut præjudicat confitenti, quæ requirantur, nu. 137. & seqq. Requiritur imprimis, ut consistat de corpore delicti, num. 137. Deinde ut contra tortum præcesserint legitima indicia, num. 138. Confessio per torturam extorta non præcedentibus legitimis indicis, nihil probat, *ibid.* Vide *Judicia*, & *Tortura*. Ut Confessio facta in tortura probet, requiritur ulterius, ut tortus persistat in confessione, num. 147. Qualiter Reus tortus censetur persistere in confessione? num. 148. Confessio criminis emanata sub spe immunitatis à Jure promissa, an probet? num. 149. & seqq. Non sufficit ad poenam ordinaria condemnandum, num. 150. & 151. Sufficit tamen ad condemnandum Reum extraordinaria poena, num. 152. Quid si Reus in illa confessione perseveraverit? num. 153. Confessione propria solet fieri probatio, T. 19. num. 20. Confessio partis etiam post conclusionem in causa, est recipienda, num. 166. facta in supplicatione Principi porrecta plene probat, T. 22. num. 171. Inter confessionem extrajudicialem, & scripturam privatam, quæ disparitas? num. 173. Scriptura privata confessata, an & qualiter probet contra scribentem, vel tertium? num. 170. & seqq. Vide *Scriptura privata confessata*. Confessio propria admittitur, contra præsumptionem Juris, & de Jure, T. 23. num. 54. Imò & contra sententiam, num. 55. Confessus judicialiter de proprio crimine, an possit interrogari de sociis criminis ejusque confessio adversus istos admitti? T. 18. num. 96. & seqq. In criminalibus exceptis potest de se confessus interrogari de sociis, num. 98. & seqq. Idem dicendum de illis delictis quæ ex natura sua petunt complicem, num. 104. Vel saltem *Anacleti Reiffenstuel Repertorium*.

in talibus circumstantiis socios requirunt, num. 105. Reus de se confessus potest interrogari de consociis in delictis occultis, & difficultis probationis, n. 106. Talis confessio, seu nominatio socii criminis, ad quid valeat? n. 107. & seq. Confessio socii criminis facta per Reum de se confisum, non est sufficiens indicium ad torturam, &c. num. 113. Confessarius Monialium in quibus casibus possit ingredi clausuram Monialium? T. 35. num. 55. Confessarii in, vel extra Confessionale an, & quomodo suadere, vel mandare possint poenam sanguinis absque Irregularitate? T. 12. num. 101. & seqq. Item qualiter Reum monere ut in via procedat, scalam ascendat, manus ligandas præbeat &c. nu. 110. Doctrina practica ad propositum, num. 111. Confessionem audiens non sacerdos. Vide *Ordinem exercens*. Confessio Rei facta sine tortura facit, quod non amplius possit agere de nullitate processus, T. 1. num. 215. Confiteri alicui extra ordinem non possunt Regulares, T. 39. n. 260. Nisi sint in itinere, n. 261. & seqq. vel in mortis, aut necessitatis articulo, qualis etiam esse necessitas celebrandi, num. 263. Quid in Ordine nostro? *ibid.* R. J. Confiteri non censetur exceptionem objiciens; C. II. R. LXIII. num. 2. & seqq.

CONFINIA.

2. Confinia probant lapides, seu Columnæ terminorum, T. 22. num. 225.

CONFIRMATIO.

1. Confirmatio suæ electionis est per Electum post prælitum consensum petenda intra bimestre, T. 6. num. 319. Et intra mensem tenetur Electus iter arripere ad sedem Apostolicam, si ad hanc spectet confirmatio, nu. 320. Spectato jure communi confirmatio electionis pertinet ad immediatum Superiorem, num. 321. Tamen per Concordata Germanicæ, Confirmatio Episcoporum reservatur Summo Pontifici, num. 322. Quæ sint observanda ante confirmationem concedendam? num. 323. Confirmanti incumbit, qualitates Electi, atque Processum Electionis antea diligenter explorare, *ibid.* Si Electus habeat electionis suæ Adversarium, is ante confirmationem nominatim vocabitur; aliàs Generale Edictum in Ecclesia proponatur, n. 324. Confirmationis Sacramentum potest ex concessione Papæ conferri per simplicem sacerdotem, T. 4. nu. 82. & T. 13. num. 22. Quid agendum, si in conferendo Confirmationis Sacramento per errorem non Chrisma, sed oleum adhibeatur? T. 10. num. 19. & seqq. Refertur sententia eorum qui allerunt, Chrisma non esse de essentia Sacramenti Confirmationis, num. 20. Opposita aliorum sententia declaratur, & probatur, num. 21. & 22.

2. Confirmatio quid? T. 30. num. 2. Supponit jus aliquo modo quæsitum, num. 3. Confirmatio in forma communi, seu simplex, quæ? numer. 4. Hæc nullum jus novum tribuit, sed supponit actum jam validum, num. 5. Et cur idcirco non sit inutilis? num. 6. Confirmatio in forma speciali, ac ex certa scientia, quæ? num. 7. Unde colligi possit, confirmationem esse factam in forma speciali, & non tantum in forma communi? num. 8. Confirmatio alia utilis, alia inutilis & quæ? numer. 9. In dubio an censetur esse Confirmatio in forma speciali? num. 11. & seqq. Actum ex se invalidum non reddit validum, nisi in aliud reddatur validus, num. 15. Contra confirmationem Papæ nequit Jurex inferior judicare, T. 30. n. 18. & seqq. Nisi

- Nisi de speciali Mandato Papæ, quando istud Papa mandare solet? *nu. 19. & seq.* Judex inferior potest procedere contra Litteras confirmationis Apostolicæ, quando sunt subreptitiæ, *n. 22.* Potest etiam literis confirmationem Papæ continentibus cognoscere incidenter, idque exemplificatur, *num. 23. & seq.* Non valet confirmatio Papalis, quam Religiosus super Prioratu, vel administratione perpetuè possidentem obtinuit, *n. 26.* Judex inferior videns à Papa confirmatum in forma communi fuisse invalidum, potest incidenter pronunciare confirmationem illam esse invalidam, *n. 27.*
4. Confirmationis sacramentum quando, & inter quos inducat cognationem spirituales? Vide *Cognatio*, vel *T. II. de Cognatione spirituali.*
5. Confirmationem iterantes non sunt irregulares, *T. 9. n. 41. & seq.*

CONFRONTATIO.

5. Confrontatio Rei cum testibus quando fieri possit? *T. I. n. 438.* Et quomodo? *n. 439.* forma, & praxis confrontandi, *n. 440.*

CONJECTURA.

2. Conjectura quid? *T. 23. n. 5.* Et qualiter differat à præsumptione? *nu. 4.* Sumitur quandoque pro præsumptione, *n. 5.*

CONJUGATUS, CONJUGIUM, CONJUX.

3. Conjugati nec tonsurari, nec ordinari possunt, *T. 2. n. 33.* Nisi votum continentie præstent, *num. 34.* Et quid de ordinato sine consensu uxoris? *num. 35. & seq.* Conjugatorum Conversio quid? & ingressus in Religionem? *T. 32. num. 2.* Antè consummatum matrimonium potest quis conjux Religionem ingredi, *n. 2.* Et alter ad secunda vota transire, *num. 3.* Post contractum matrimonium habet quis conjux bimestre ad consulendum, & quomodo? *num. 4. & seq.* Per copulam intrà bimestre vi extortam non impeditur ingressus, *n. 6.* Nec consummatum matrimonium, *n. 7.* Idem est, si copula gravi metu inculso obtinetur, *nu. 8. & seq.* Post consummatum matrimonium unus sine alterius consensu Religionem ingredi non potest, *n. 10.* Benè tamen cum consensu, *n. 11.* Dammodo debet concurrant circumstantiæ ac conditiones, & quæ? *n. 12. & seq.* Professio conjugis sine requisitis conditionibus facta, quamvis illicita, tamen valet, dummodo adsit consensus alterius conjugis, *n. 22.* Si remansens in sæculo perpetuum non voverit castitatem, potest, & debet professus iterum revocari, *num. 23.* Secus, si vovit, *n. 24.* An & quando conjux juvenis altero proficiente remansens in sæculo, & castitatem vovens, compellendus sit ad ingrediendum Religionem? *nu. 25.* Si unus conjugum committit adulterium, potest eo invito alter Religionem ingredi, *n. 26.* Et quomodo? *n. 26. & seq.* An, si pars innocens Religionem ingredi nolit, possit, ac debeat adultera ingredi? *n. 30. & seq.* Potest pars adultera ingredi Religionem, si innocens tacite, vel expresse consentit, *n. 32.* Uno adulterante potest innocens etiam in sæculo ordines suscipere, *n. 33. & seq.* Uno spiritualiter adulterante, alter Religionem ingredi potest, *nu. 35.* Conjuges quomodo facere possint testamentum reciprocum? *T. 26. n. 365. & seq.*
4. Conjuges an, & quando discedere possint ab invicem, existente matrimonio nullo? *T. 19. num. 14. & seq.* Debent potius excommunicationem sustinere, quam Judici præcipienti copulam obedire, *num. 22.* An, & quando rejicere, & rejectum recipere iterum possint conjugem adulterum? *T. 19.*

n. 57. & seq. Conjugium Leprosorum. Vide *Lepra*, vel *T. 8. Conjugium servorum.* Vide *Conditio impediendum*, vel *T. 9.*

R. J. Conjux, altero conjuge invito, non potest vovare callitatem, *C. II. R. LVI. n. 5.*

CONNEXORUM.

R. J. Connexorum eadem est ratio, *C. II. R. XXXIX. num. 4.*

CONSANGUINEI, CONSANGUINITAS.

2. Consanguinei, & Affines producentis, non sunt testes idonei adversus extraneos, *T. 20. n. 116.* Fallit istud in certis casibus, *num. 117. & seq.* Consanguinitas, & Affinitas etiam contra valorem matrimonii, olim probatur per testes ex auditu alieno, *num. 373.* Hodie tamen istud nonnihil est correctum, & cur? *n. 374.* De facto requiruntur duodecim conditiones in probatione consanguinitatis, vel affinitatis, per testes de auditu alieno, & quæ? *num. 374. & seq.* Adversus suos consanguineos non possunt compelli ad testificandum agnati, & Cognati, *T. 21. n. 30. & seq.*
3. Consanguinei & Germani qui? *T. 20. n. 18.*
4. Consanguinitas quid? & unde? *T. 14. num. 2.* Ut Collaterales consanguinei sint, debent ab utroque tertio debite propinquo descendere; secus est in linea recta, *nu. 3.* Consanguinitas seu Cognatio naturalis, alia est naturalis tantum, alia naturalis & civilis simul, *num. 4.* Dividitur in Cognationem & agnationem, *n. 5.* Utraque causat impedimentum, *num. 6.* Linea consanguinitatis quid? & quomodo computetur utroque Jure, *num. 10. & seq.* Arbor Consanguinitatis, *ibid.* Annotatio ad Arborem, *n. 11.* Consanguinitatis impedimentum olim ulque ad septimum gradum dirimebat, hodie verò ulque ad quartum solummodo, *n. 24.* in linea recta Jure Ecclesiastico dirimitur in infinitum, *num. 25.* Quoad primum gradum ejusdem lineæ etiam Jure naturæ, *n. 26.* Secundum aliquos etiam in reliquis gradibus lineæ rectæ, *n. 27.* Inter consanguineos lineæ transversalis nullus gradus Jure naturæ dirimit matrimonium, *nu. 28. & seq.* Inter consanguineos secundi gradus lineæ transversalis solo Jure Ecclesiastico datur impedimentum, *num. 31.* Consanguinitatis impedimentum dispensando quis? & quando tollere possit? *A. nu. 102. & seq.* Papa cum Regibus & Principibus personis dispensat super impedimento hoc in secundo gradu, *num. 110.* Item etiam cum vere nobilibus ex gravi causa, *num. 111. & seq.* In eodem gradu subinde etiam dispensat cum divitibus & præcipuis personis, *num. 121.* & quibus de causis, *ibid.* Imò etiam cum Plebeis, & quando? *num. 122.* In secundo & tertio gradu cum quibus dispensat, & ex qua causa? *ibid. & num. 123.* Super tertio & quarto gradu, dispensat cum quovis, ex quavis causa rationabili, *num. 124.* Consanguinitatis impedimentum, ut ritè dispensetur, quem exprimi debeant in supplicatione? *num. 163. & seq.*
5. Consanguinei an, & quando criminaliter accusare possint? *T. I. num. 29.* Consanguinitatis vel amicitie intuitu conferre Beneficium non est Simonia, *T. I. n. 132. & seq.*

CONSCIENCIA.

2. Quidquid fit contra Conscientiam, ædificat ad gehennam, *T. 26. n. 79.*

CONSECRATIO.

3. Consecratio Ecclesiæ quid? *T. 40. num. 2.* Potest fieri per solum Episcopum, *num. 3.* Sub Missa, *quavis*

CONSERVATOR.

1. Conservator quis? *T. 29. num. 168.* Conservatorem dat solus Papa, non legatus ipsius, *num. 169.* Et quibus modis Papa eum concedere solet? *nu. 170.* Regulares ex privilegio Pontificio possunt eligere conservatorem, *ibid.* Officium & Potestas conservatorum quæ? *nu. 171.* Solum defendunt tibi commissis à manifestis injuriis, & quæ poena factis facientium? *nu. 172.* Quid juris, si citatus obijcit injuriam non esse manifestam, aut non factam? *n. 173.* Quæ requirantur, ut quis conservator deputari valeat? *num. 174.*

quavis tamen die? *n. 4.* Ecclesia non potest consecrari sine sufficienti dote, & quæ? *n. 5.* Limitatur in Ecclesiis Regularium, *n. 6.* De ritu consecrandi, remissive, *num. 7.* Quomodo probetur Consecratio Ecclesiæ? Et quid juris in dubio? *nu. 10.* Ecclesia ex toto, vel secundum majorem partem simul destructa, execratur, & indiget nova consecratione, *n. 11.* Non item si successe, vel secundum minorem partem, *n. 12.* Quid si igne execretur? *n. 13.* Ecclesia amplificata quando ingeat consecratione? *num. 14.* Consecratio altaris à quo & quando fieri possit? *T. 40. n. 33. & seq.* Consecratio Coemeterii à quo & quando fieri possit? *ibid. n. 29.*

CONSENSUS, CONSENTIRE.

1. Consensus electi auget numerum votorum in Compromisso, *T. 6. n. 103.* An idem dicendum in aliis electionibus? *n. 104. & seq.* Præsertim Papæ? *nu. 149.* Consensus Principis respectu inducendæ consuetudinis potest triplex distingui, nimirum expressus, tacitus & legalis, *T. 4. nu. 128.* Ad consuetudinem sufficit consensus legalis, seu juridicus Principis, *n. 139.* Consuetudo sumit vires suas non à subditis, sed ab autoritate seu consensu Legislatoris, *num. 140.*
3. Consensus quomodo differat à Consilio? *T. 10. n. 2.* Consensus Capituli in quibus generatim requiritur? *ibid. n. 6.* Minora negotia, non item majora potest peragere Episcopus seu Prælatos sine Consilio, vel saltem sine consensu Capituli, *n. 7. & seq.* Ubi requiritur consensus Capituli, non sufficit Consilium, *nu. 11.* In quibus veritur Ecclesiæ vel Capituli interesse, sive præjudicium, requiritur Capituli consensus, *nu. 12.* Item in alienatione rerum ad Ecclesiam vel Capitulum pertinentium, *n. 14.* Vel quando agitur de subjectione Capituli, *n. 15.* Vel obligatione Ecclesiæ, *nu. 16.* Vel collatione Beneficiorum ad Episcopum & Capitulum simul pertinentium, *num. 17.* Item in suppressione Canoniciatum vel unionem Beneficiorum, *num. 19. & seq.* Quid de unionem faciendâ in mensis Episcopi aut Capituli? *num. 21. & seq.* An requiritur consensus in puniendis & inquirendis excessibus subditorum, *num. 23.* In causis criminalibus contra Personas in Dignitate Ecclesiastica constitutas qualiter requiritur consensus, *n. 24.* Requiritur in omnibus in quibus alicubi viget consuetudo eundem adhibendi, *n. 25.* Valet consuetudo non requirendi consensus Capituli, ubi de jure requiritur, *nu. 26.* Exemplificatur, *nu. 27.* Et solvitur instantia, *n. 28.* Consensus Capituli an requiritur ad hoc, ut Prælatos possit repudiare legatum factum Ecclesiæ? *T. 10. num. 35. & seq.* Consensus omnium quando requiritur? *T. II. num. 34. & seq.* Consensus Papæ an & quando ad ædificandum Monasterium requiritur? *T. 48. n. 36. & seq.* Consensus Papæ ubi requiritur, non est necessarius consensus Papæ, & est contra, *T. 48. nu. 39.* Consensus Capituli non est necessarius ad ædificanda Monasteria, *ibid. n. 40.*
4. Consensus mutuo quando solvantur sponsalia? *T. I. nu. 202. & seq.* Consensus novus ad revalidandum Matrimonium invalidè contractum qualiter requiritur? *A. num. 585. & nu. 604.* Et qualiter ab ignorante impedimentum sollicitari possit, ac debeat? *A. num. 601. & seq.*
- R. J. Consensus majoris partis vel singulorum de communitate quando requiritur, *C. II. R. XXXIX. num. 4. & seq.* Consentire non potest quis in prohibitis jure divino, *R. XXVII. num. 12.* Consentire videtur qui tacet, & quomodo? *R. XLIII. num. 2. 3. 4.*

CONSILIUM, CONSILIARIUS, CONSULERE.

1. Consilium reverentiæ, seu cui necessariò parendum est, quid? *T. 2. n. 160.* Consilium perfectionis, & consilium reverentiæ distinguuntur, *ibid.* Lex Consilii regulariter non est obligatoria, *nu. 128.* Fallit hoc in tribus casibus, *n. 159.*
3. Consilium inter & consensum est differentia, *T. 10. num. 2.* Consilium sequi nemo cogitur, *ibid.* Debet tamen subinde adhiberi, *num. 3.* Reverentiæ causa etiam obligat, *n. 5.* Sumitur subinde pro consensu, *n. 4.* Quæ negotia per Episcopum expediri debeant, cum consilio Capituli? *n. 29. & seq.*
4. Consilium Parentum ad sponsalia contrahenda, an & quando requiritur? *T. I. n. 23.*
5. Consilium sequi nemo non tenetur, *n. 18. T. 27.*
- R. J. Consilium fraudulenter non excusat, *C. II. R. LXII. nu. 5.* Sine consilio nihil agendum, *ibid. n. 3.* Consilio dato nullus obligatur, nisi fidei fraudulenter, *R. LXII. n. 2. 3.*
- Consilium tacentes sunt Rei omnium malorum inde sequentium, *C. II. R. LXIII. n. 11.*
5. Consulens homicidium. Vide *Homicidium consulens.* Consulens recursum ad Potestatem sæcularem ab Ecclesiastica, est excommunicatus, *T. 39. nu. 234. & seq.*
- R. J. Consulens fraudulenter ad quid tenetur? *C. II. R. LXII. n. 6. 7.*

CONSTANTINOPOLIS.

1. Constantinopolis capta est à Turcis in feriis Pentecostalibus, *T. I. n. 38.*

CONSTITUTIO.

1. Constitutio, unde sic dicatur? *T. 2. num. 2.* Constitutio strictè accepta, *num. 3.* Et largè quid? *nu. 5.* Constitutio & lex ferè sumuntur pro eodem, *num. 3.* Magis tamen usitatè differunt, & in quo? *nu. 4.* Constitutiones Ecclesiasticæ variis nominibus appellantur, *num. 6. & seq.* Constitutiones Apostolicæ vocantur etiam Bulle, & Brevia Apostolica, *n. 15. & seq.* Constitutiones Papales de novo edendæ debent promulgari, & qualiter? *T. 2. n. 110. & seq.* An obligent primum post duos menses factæ publicationis? *num. 115. & 116.* Constitutio Pontificia Romæ promulgata, an illicè obliget pro toto mundo absque publicatione in Diocesibus? *T. 2. num. 117.* Vide infra, *v. Promulgatio.* Ad Constitutionem an requiratur acceptatio Populi? *T. 2. num. 126. & seq.* Constitutiones merè poenales an dentur? *num. 197. & 199. ac seq.* Vide *Lex poenalis.*

Constitutionibus Ecclesiasticis, seu sacris Canonibus, quinam generatim obligentur? *num. 263. & seq.* Constitutionibus Pontificis obligantur omnes Christi fideles, *num. 263.* Constitutiones autem inferiorum Prælatorum obligant tantum

subditos proprii territorii, *num. 264.* Neque illis adstringuntur subditi actu non existentes in ira territorii Legislatoris, *num. 265.* Constitutionibus Ecclesiasticis obligantur etiam hæretici, *num. 274.* & *segg.* Sectis dicendum de Paganis, & Catechumenis, *num. 278.* & *segg.* Solvuntur contraria, *num. 280.* & *segg.* Vide *Leges obligant.* Constitutionum revocatio, derogatio, seu Correctio. Vide *Legis abrogatio,* & *Jurium Correctio.*

1. Constitutio extravagans Papæ quando allegatur, & dubitatur, an sit authentica, quid sit agendum, *T. 22. num. 339.*
5. Constitutio rei quando & quomodo fieri possit, ac debeat? *T. 1. num. 403.* Assumuntur ad eam Allectores, *num. 404.* Qualiter Index monere & adhortari debeat Reum constitutum? *num. 406.* Non debet Reo ante Examini illius etiam petenti dare defensiones, Copiam Actorum, vel Advocatum, *num. 407.* Aliter res se habet in processu civili, *num. 408.* Si Reus est excommunicatus, statim ac constituitur, absolvi debet ab Excommunicatione, *num. 409.*

CONSUBSTANTIALITAS.

1. Consubstantialitatis filii cum Patre, quæ ratio? *T. 1. num. 9.* Consubstantialis, quid significet? *n. 91.* Hoc nomen jam fuit usitatum ante Concilium Nicænum, *ibid.*

CONSUETUDO.

1. Consuetudine longæva potest ex Lege humana mixta fieri purè poenalis, *T. 2. num. 206.* Consuetudo, & statutum non differunt, nisi sicut tacitum, & expressum, *num. 318.* Consuetudo communiter inducta in loco tam per Clericos, quam per Laicos, obligat utroque, *num. 327.* & *330.* Quid si alia consuetudo viget inter Clericos, & alia inter Laicos, *num. 331.* Consuetudo legitime præscripta tribuit jurisdictionem, *num. 471.* Consuetudo unde sic dicatur? *Tit. 4. num. 2.* Sumitur tripliciter, *num. 3, 4, 5.* Consuetudinis nomen absolute positum, de qua intelligatur? *num. 5.* Consuetudo pro jure acceptata, quid? *num. 6.* Dividitur variè juxta quatuor Causarum genera? *num. 7.* & *segg.* Consuetudo secundum legem, præter legem, & contra legem, quid? *num. 8.* & *segg.* Cur contra Canones valeat Consuetudo? Non autem Lex inferioris? *num. 11.* Consuetudo Canonica, Civilis, quæ? *num. 12.* An detur consuetudo mixta? *num. 13.* Consuetudo generalissima, generalis, & specialis, quæ? *num. 14.* & *segg.* Specialis prævalet generali, *num. 16.* Specialissima quæ? *num. 17.* Non facit jus, sed præsumptionem inducit, *ibid.* Judicialis, & extrajudicialis, qualis? *num. 18.* Consuetudo quæ ratione differat à Legibus, & Statutis? *T. 4. n. 19.* & *segg.* Atque à Traditionibus, *n. 22.* Et à Præscriptione, *n. 23.* & *segg.* Consuetudo nequit induci à particularibus personis, bene tamen præscriptio, *nu. 23.* Ex illa acquiritur Publico, ex hac privato, *num. 24.* Consuetudo fit cum æquali damno, unius, vel lucro alterius, *ibid.* Ad consuetudinem non requiritur Titulus, *num. 25.* & *142.* & *segg.* Consuetudo est favorabilis præsumptio odiosa, *nu. 26.* Et qualis sit favorabilis? *num. 27.* Acquisibilia privilegia sunt acquisibilia consuetudine, quomodo intelligendum? *n. 65.* Consuetudinis conditiones generatim quæ? *n. 29.* Quænam censetur rationabilis, & quæ irrationabilis? *nu. 31.* & *segg.* Usque ad *n. 44.* Consuetudo est irrationabilis, quæ Juri naturali, aut Divino adversatur, *nu. 36.* Aut à Jure Canonico reprobat, *nu. 37.* Vel peccandi licentiam, vel occasionem præbet, *n. 38.* Aut bono communi perniciosa est, *num. 39.* Lex, & con-

traria Consuetudo possunt simul esse rationabiles ex diverso respectu, *num. 40.* An hæc, vel illa in particulari Consuetudo sit rationabilis, necne, Judicis arbitrio relinquuntur, *num. 41.* Ad hoc dijudicandum quid Index attendere debeat? *num. 42.* & *87.* In dubio præsumitur consuetudo rationabilis, *num. 43.*

- Consuetudini potest Jus tribus modis resistere, *T. 4. num. 44.* & *segg.* Si Jus reprobat consuetudinem ut corruptelam, censetur ipsa irrationabilis, ac nullo tempore induci potest, *num. 45.* Nisi nova superveniat causa tollens iniquitatem quæ prius inesse ei videbatur, *n. 46.* Si consuetudo contra legem simpliciter prohibeatur induci, an postea induci possit? *num. 47.* & *segg.* Saltem tempore immemoriali, *nu. 49.* Clausula prohibitoria inducendæ consuetudinis æquit refert ad solos Judices, *num. 51.* Lex derogatoria consuetudinis sub Clausula, *Nulla obstante consuetudine,* tollit consuetudines præterites, non futuras, *num. 53.* & *segg.* Consuetudines irrationabiles in particulari & à Jure reprobatæ, referuntur, *num. 56.* & *segg.* Consuetudo per quam rumpitur Nervus Disciplina Ecclesiasticæ, non valet, *n. 59.* & *60.* Nec valet consuetudo etiam immemorialis adversus libertatem & immunitatem Ecclesiasticam, *nu. 61.* & *segg.* An saltem consuetudo immemorialis, conjuncta cum fama Privilegii Apostolici valeat contra immunitatem Ecclesiasticam? *num. 66.* & *67.* Consuetudo habendi in eadem Ecclesia duas Dignitates, Personatus, vel officia perpetua unà cum Canonatu absque dispensatione Papæ non valet, *num. 68.* Bene tamen de habendo uno eorum præter Canonatum, *n. 69.* Consuetudo anam peccandi, vel bona sua dispensandi præbens, non valet, *n. 71.* Referuntur tales præter Consuetudines, *num. 72.* & *segg.* Consuetudo ut homicida puniatur solum pecuniariter, non valet, *n. 74.* Consuetudo appellandi à Vicario Generali ad Episcopum non valet, & cur? *n. 75.* Quomodo istud intelligendum? *nu. 76.* & *segg.* Generaliter non valet consuetudo quæ est contra substantiam actus, vel rei de qua agitur, *n. 79.* Reprobat consuetudo impediens ne legati sedis Apostolicæ recipiantur in Provinciis, & quæ poenæ contravenientium? *n. 80.* Item consuetudo, ut Clericus non Episcopus exerceat ea quæ sunt ordinis Episcopalis, *n. 81.* Cur hoc fieri possit ex concessione Papæ, non item ex consuetudine etiam immemoriali? *n. 82.* Non valet consuetudo, ut Prælati immediate subiecti sedi Apostolicæ possint absque ejus licentia, Ecclesiam suam dimittere, *n. 83.* Omnes consuetudines, quæ grave damnum inferunt Ecclesiis aut Personis Ecclesiasticis, irritæ sunt, *nu. 84.* Idque probatur simul & declaratur, *nu. 85.* & *segg.* Consuetudo gravola Ecclesiis quæ? *num. 86.* Modus competens defendendi se contra consuetudinem antiquam, *n. 88.* Consuetudo in quo sensu dicatur præscripta? *num. 90.* Consuetudo præter legem, quo tempore inducatur? *nu. 91.* Ut consuetudo contra legem præsertim civilem inducatur, quantum temporis requiratur? *num. 92.* & *segg.* Quando dicatur induci vià convenientiæ, vel vià præscriptionis? *ibid.* Consuetudo non sic valet, ut rationem vincat, vel legem; quomodo intelligendum? *num. 97.* & *segg.* Ut consuetudo contra legem civilem inducatur vià præscriptionis, requiritur, & sufficit decennium, *num. 96.* Afferuntur & solvuntur notabiles objectiones contra hæc, *num. 97.* & *segg.* Consuetudo illa an debeat esse inveterata? *num. 101.* An decennium etiam sufficiat ad inducendam consuetudinem contra Canones, seu Constitutiones Ecclesiasticas, *num. 102.* & *segg.* Referuntur sententia distinguuntur inter Constitutiones Ecclesiasticas usu receptas, & non receptas, ejul-

ejusque ratio, *num. 102.* & *segg.* Ponitur altera sententia requirens utrobique spatium quadraginta annorum, ejusque ratio, *num. 104.* Tertia sententia docet sufficere decennium, ejusque ratio, *num. 105.* & *106.* Solvuntur rationes in oppositum, *num. 107.* Disparitas inter præscriptionem bonorum immobilium Ecclesiæ & inter consuetudinem legi contrariam, *num. 108.* Hæc tertia sententia non habet locum, ubi agitur de præjudicio tertii, *num. 105.* & *109.* Consuetudo per quos possit, vel non possit induci? *num. 110.* & *segg.* Potest solummodo induci à familia perfecta, *num. 111.* & *segg.* Ea per mulieres nequit induci, *num. 113.* Ex consuetudine an obligentur Moniales ad recitandum Breviarium? *num. 114.* Ad consuetudinem requiritur aliqua actuum frequentia, *n. 116.* Et quot horum sufficiant? *n. 120.* & *segg.* An sufficiat ad eam unus actus successivus, & continuus? *n. 117.* & *segg.* Vel saltem sufficiat duo actus, *n. 120.* & *segg.* In dubio istud relinquuntur arbitrio Judicis, *n. 122.* & *95.* In criminibus duo actus inducunt consuetudinem, quomodo? *num. 124.*

- Consuetudo debet induci ex certa scientia, & non per errorem, idque exemplificatur, *num. 126.* Actus ad consuetudinem inducendam requisiti, debent esse voluntarii, *num. 125.* Non autem vi, aut ex metu gravi elicitis, *n. 127.* Simulque debent esse uniformes, *n. 128.* Publice frequenter quasi ex obligatione, *n. 129.* & *segg.* Ac debent esse frequentati à majori parte Communitatis, *n. 131.* & *132.* Consuetudo non debet esse interrupta, *n. 133.* Et quibus modis censetur interrupti? *n. 134.* & *135.* Ad inducendam consuetudinem an requiratur scientia & consensus Principis? *num. 136.* & *segg.* Ad consuetudinem sufficit consensus legalis, seu jurisdictionis Principis, *n. 139.* Qui & requiritur, *n. 140.* & *segg.* Consuetudo sumit vires suas non à subditis, sed ab Autoritate, seu consensu Legislatoris, *n. 140.* Ad inducendam consuetudinem contra legem, an requiratur bona fides? *num. 142.* & *segg.* Consuetudines Hæreticorum contra statum Ecclesiæ Catholicæ sunt irrationabiles, ac invalidæ, *n. 145.* & *segg.* An ad consuetudinem requiratur, ut sit obtemperata in judicio contradictorio? *nu. 145.* & *segg.* Consuetudinis quot generatim sint effectus? *n. 149.* Sunt quatuor, & qui? *n. 149.* & *150.* Consuetudo dupliciter potest interpretari legem, videlicet authentice, & probabiliter, *num. 151.* Consuetudo rationabilis potest abrogare legem, ejusque obligationem, *num. 154.* In id & poenam legis manente ejus obligatione ad culpam, & è contra, *num. 155.* & *segg.* Habet vim obligandi etiam pro foro conscientie, *num. 158.* & *159.* Consuetudo unius loci non obligat alium locum, *num. 160.* Est stricti juris, si est odiosa, secus, si favorabilis, *nu. 161.* & *162.* Ad consuetudinem vicinarum Ecclesiarum, Civitatum, &c. est recurrendum, & quando? *nu. 163.* & *164.* Si diversa est consuetudo vicinarum Ecclesiarum, attenditur magis rationabilis, *n. 165.* & *166.* Consuetudo S. R. Ecclesiæ utrum sit necessarii observanda, *n. 166.* Consuetudo diuturna, sed mala, an nullum penitus habeat effectum? *n. 167.* & *segg.* Hæc præstat probabilem causam dubitandi de validitate juris, &c. Dummodo non sit evidenter mala, *num. 167.* Et excusat à poena temporali, seu fori exterioris, licet non à poena æterna, *num. 168.* & *169.* Consuetudo est difficilis probationis, & cur? *num. 170.* Cui incumbat onus probandi consuetudinem, *num. 171.* Consuetudo notoria non indiget probatione, *nu. 172.* Consuetudo probatur pluribus modis, & quibus, *n. 173.* & *segg.* Binus actus in judicio, seu genuina sententia conformis, inducit consuetudinem, *nu. 176.* & *segg.* Testes ut

probent consuetudinem, quæ conjunctim deponere debeant? *num. 179.* Præsertim loquendo de consuetudine immemoriali? *num. 180.* Et cujus ætatis hi testes esse debeant? *ibid.* Consuetudo ritè introducta, an & quibus modis denuò abrogari possit? *num. 181.* & *segg.* Lex posterior generalis abrogat consuetudinem priorem generalem, licet nullam hujus faciat mentionem, *nu. 182.* Sectis dicendum de consuetudinibus particularibus locorum, *num. 183.* His sufficienter derogatur per clausulam generalem, *Nulla obstante consuetudine,* *num. 184.* An per clausulam illam generalem, *Non obstante quacunque consuetudine,* etiam derogatur Consuetudini futuræ, seu in posterum introducendæ? *num. 185.* & *segg.* Utrum per dictam clausulam, censetur sublata consuetudo immemorialis? *num. 188.* & *segg.* Quando lex nova reprobat consuetudinem veluti irrationabilem, etiam tollitur immemorialis, *n. 190.* Idem dicendum in nonnullis aliis casibus, *nu. 191.* & *192.* Consuetudo potest abrogari per contrariam consuetudinem, *num. 194.* Et quæ ad hoc requirantur? *num. 195.* Quantumque tempus? *num. 196.* & *segg.*

2. Consuetudo tollens juramentum calumniæ in totum, non valet, *T. 7. num. 50.* Nec valet consuetudo, ut illud differatur usque ad finem causæ, *n. 51.* & *52.* Vide *Calumniæ juramentum.* Consuetudo Provinciarum multum operatur quoad hoc, ut credatur alicui scripturæ, vel non, *T. 22. n. 101.*
3. Consuetudo an, & quando excuset à Residentiâ? *T. 4. num. 157.* & *segg.* Consuetudo immemorialis æquivalere privilegio, *nu. 159.* Consuetudo habendi plura Beneficia quid operetur? *T. 5. num. 216.* & *num. 242. 274.* & *segg.* Consuetudo irrationabilis nec licita, nec valida est, *T. 26. nu. 338.* Consuetudinem aliquam esse validam, & non licitam, impletur, *n. 340.*
4. Consuetudo tribuit jurisdictionem, *A. n. 18.* Consuetudo Hæreticorum contra leges Ecclesiæ non valet, *T. 3. num. 144.* Consuetudo Executorum recipiendi munera ante dispensationem, nec valida, nec licita est, *A. n. 319.*
5. Consuetudo Germanicæ exigendi quinque pro centum, an & quando sit licita? *Tit. 19. num. 55.* & *segg.*

R. J. Consuetudo non extenditur de loco in locum, C. II. R. XXVIII. n. 11.

CONSUMMATIO.

3. Consummatio Matrimonii quæ requiratur? *Tit. 32. num. 7.*

CONTEMPTUS.

3. Contemptus unius invalidat actum à cæteris factum, *T. 11. n. 31.*

CONTIGUUM.

5. Contiguum quid? *T. 39. num. 191.*

CONTINENTIA.

2. Continentia casuarum regulariter non debet dividi, *T. 2. num. 144.* & *145.* Idque exemplificatur, *nu. 147.* & *148.* Fallit tamen, quando causæ sunt alterius naturæ, & ordinis, *num. 149.* Si non opponatur exceptio causæ connexæ non dividendæ, valet Processus coram diversis Judicibus factus, *n. 151.*

CONTINGENTIA.

- R. J. De ordinariè contingentibus fiunt Leges, C. II. R. XLV. n. 4.

CONTRACTUS. CONTRAHENS.

1. Contractus proprie dictus quid? T. 35. num. 91. Et qualem imponit utroque obligatione? num. 92. Contractus varie dividitur, num. 93. & seqq. Contractus verus, seu explicitus, ac formalis, & quasi contractus, quid? num. 93. & 94. Contractus onerosi, & contractus gratui seu iurativi, qui? n. 95. Contractus perficiuntur quatuor modis, num. 97. Videlicet Re, n. 98. Verbis, num. 99. & 100. Literis, seu scriptura, nu. 101. Et consensu, num. 102. Contractuum Substantialia, naturalia, accidentalia, & solemnia, quae? n. 103. & seqq. Contractus non redduntur in invitum, quomodo intelligendum? T. 32. n. 68. Contractus nominati, & innominati qui? T. 35. n. 107. & 108. Contractuum innominatorum quatuor sunt species, n. 108. Permutatio est contractus innominatus, & cur? num. 109. Solvitur notabilis infantia, num. 110. Inter contractus nominatos & innominatos, quae sint differentiae? num. 111. & seqq. In his licet poenitere, & qua ratione? num. 112. & 113. De Jure Canonico tamen non licet poenitere in contractibus innominatis, num. 114. Imo & in foro civili secundum hodiernos mores in contractibus innominatis, non habet locum poenitentia, num. 115. Contractus bonae fidei, & contractus stricti juris, qui? T. 35. num. 118. & seqq. Hujus divisionis origo & ratio quae? nu. 121. & 122. Solvitur infantia, num. 123. Contractus & actiones bonae fidei, sunt septemdecim, n. 124. Et quales? n. 125. & 126. Differentiae inter contractus bonae fidei, & stricti juris quae? nu. 127. & seqq. Qua ratione omnis contractus possit dici bonae fidei? n. 128. & 129. Allata divisio in contractus bonae fidei, & stricti juris an etiam de jure Canonico procedat? nu. 133. Ponitur sententia affirmativa, num. 134. Solvuntur contraria, n. 135. & 136. Contractus, alique actus ex metu gravi procedentes regulariter sunt validi, T. 40. num. 30. Quamvis tali metu probato sint rescindendi per sententiam Judicis, num. 31. & seqq. Dantur tamen plures, qui ipso jure sunt invalidi, & quales? n. 44. 45. 55. & seqq.
2. Contractus Regula est, quod ratione contractus sortitur quis forum, T. 2. num. 80. Contractus nomen sumitur hic largissime, n. 81. Etiam comprehendendo contractum fictum, nu. 82. Data regula ponitur plures limitationes, num. 83. & seqq. Vide Forum ratione contractus; Contractus inter Laicos initi, ac juramento confirmati, recensentur inter causas mixti fori, & quando? T. 2. n. 152. Contractus litigiosus quis? T. 16. n. 49. Quae sint poenae contractus litigiosus? num. 49. 50. Si testes depo- nant super contractu seu de contentis in scriptura, hinc sufficiunt duo testes pro ejus probatione, Tit. 22. num. 164. Contractus, puta stipulationis summa est pars, sicut quae est quid substantiale, n. 279. Contractus an, & qualiter per dolum malum vitietur? T. 14. n. 5. & seqq. Contractus qui ex errore celebrantur, utrum sint validi? *ibid.* Ob dolum circa substantiam rei, contractus jure naturae est irritus, num. 6. & 7. Et quid si dolum solum versetur circa qualitates accidentales? num. 8. Aut si dolum non det causam contractui, sed solum incidat? n. 9. & seqq. Dolum dans causam contractui stricti juris, eum non reddit ipso jure nullum, num. 13. Bene tamen contractum bonae fidei, num. 14. & seqq. Quod limitatur, num. 16. & 17. Vide Dolum Inter contractus ipso jure irritos, & irritandos quae differentia? T. 16. num. 22. Contractus per juramentum confirmatus differt plurimum ab eo, qui non confirmatur, sed solum juramentum servari debet, T. 24. n. 112. & seqq. Enumerantur hujusmodi differentiae, n. 113.

& seqq. Contractus de jure invalidi, an confirmantur juramento? num. 117. & seqq. Qui sunt jure naturali, aut Divino contracti, non possunt juramento confirmari, num. 117. Contractus jure duntaxat humano invalidi, al quando confirmantur juramento, n. 118. & seqq. Aliquando vero non confirmantur juramento, idque exemplificatur, n. 121. & seqq. Contractus de jure irritus, quando censetur confirmari juramento? n. 125. & seqq.

3. Contractus Moharra, & pharatra quid? & an licitus? T. 17. n. 298. & seqq. Contractus in Ecclesiis facti, quamvis valeant, sunt tamen illiciti, T. 48. n. 15. Limitatur, num. 16. Contractus ex conventionem legem accipiunt, T. 17. n. 18.

R. J. Contractus etiam jurati, qui sine peccato servari non possunt, sunt ipso jure nulli, C. I. R. V. n. 7. Ceteri contractus illiciti facti, de jure valent, sed rescindi possunt, *ibid.* C. II. R. LVIII. num. 7. remissive Contractus minorum abique curatore nulliter celebrati, subsistunt si majores facti per quinquennium reclamant, R. XVIII. n. 12. Contractus civiles prohibiti, sunt ipso jure nulli, C. II. R. XXXIX. num. 9. Ex contractu prohibito nulla est translatio dominii, *ibid.* n. 11. Contractus ex conventionem legem accipiunt, R. LXXXV. num. 2. & seqq. Contrahens cum pupillo sine tutore obligatur eidem, licet pupillus non illi vicissim, R. XII. num. 8.

CONTRADICTIONO.

R. J. Contradictio etiam signis & nutu fieri potest, C. II. R. LXIII. n. 5.

CONRADOS.

4. Contrados, seu donatio propter nuptias quid? T. 2. n. 63. Hujus administratio & fructus durante matrimonio ad maritum pertinent, n. 94. Eam filio tenetur dare pater, ubi adhuc est in utero, n. 65.

CONTRARIA, CONTRARIETAS.

R. J. Contraria allegantem non esse audiendum quomodo intelligendum de Actore & Reo, C. II. R. XX. n. 8.

1. Contrarietas apparens Jurium est concilianda, P. n. 203. Salva tamen verborum proprietate, n. 204. Contrarietas in eadem Compilatione Juris non est admittenda, n. 205. & seqq. Nisi posterior Canon expressè deroget priori, n. 207. Ubi est manifesta Jurium contrarietas, standum est posteriori decisioni, num. 211. & seqq. Et quid observandum circa manifestas contrarietates Juris Canonici, & Civiles? n. 217. & seqq.

CONTUMACIA, CONTUMAX.

2. Contumacia quid? quibusque modis committatur? T. 14. n. 43. & seqq. Est delictum personale, num. 44. Contumacia erga Judicem potest pluribus modis contingere, num. 45. Nempe in non veniendo, n. 46. & 47. In non respondendo, n. 48. In obscurè respondendo, nu. 49. Recedendo abique Judicis licentia, n. 50. In non jurando, n. 51. In non restituendo, & intra quod tempus Reus condemnatus restituere debeat? nu. 52. & 53. In non exhibendo, num. 54. Et aliis adhuc modis, n. 55. Contumacia est duplex, vera, & ficta, T. 14. nu. 56. Et ratio hujus divisionis, num. 57. Contumaciam qualiter Actor censetur committere? num. 78. & seqq. Et cur hæc quandoque à nonnullis committatur? num. 79. Major est contumacia Actoris, quam Rei, num. 88. Contra Actorem contumaciter absentem, quomodo procedendum? num. 81. & seqq. Vide Actor qualiter. Ad elidendam presumptionem contumaciae, & excusandam absentiam peremptorie citari, qualis sufficiat probatio, T. 19. nu. 63. Contumax verus

CORPUS.

1. Corpore vitiatum qui? T. 20. n. 3. Debilitas corporis, n. 4. Mutillatio, n. 5. Et deformitas corporis in quo consistant? nu. 6. Per membrum, quid proprie intelligatur? n. 5. Corpore vitiatum non sunt ordinandi nec ad Clericalem Tonsum promovendi, num. 7. Et quid, si vitium corporis post susceptos ordines superveniat? nu. 8. & 12. Ubi vitium corporis vel impedit exercitium ordinis, vel notabilem causat deformitatem, inducitur irregularitas, & prohibetur quis ordinari, num. 9. Vide *Y. Ordinari quando possint*, & *Y. Irregularis*. In dubio de gravitate vitii corporalis pertinet ad Episcopum id dijudicare, n. 20. Etiam respectu Religiosorum ab ipso ordinandorum, n. 21. Et quid de Religiosis jam ordinatis? num. 22. Solvitur infantia, ex *Levitic. cap. 21.* de sumpta, n. 23. & 24. Cum corpore vitiatum regulariter dispensat solus Papa, & quidem non facile, quando deformitas est gravis, n. 26. Nec solet Papa directè dispensare cum corpore vitiatum, n. 37. An aliquando etiam cum ipso dispenset Episcopus, n. 38.

2. Corpus occisi exhumare de loco sacro, ut consistet de corpore delicti, non potest Judex Laicus inconsulto Episcopo, T. 20. nu. 172. Potest tamen Episcopus id concedere abique irregularitate, *ibid.*

3. Corpore delicti visitatio, quando fieri debeat? T. 1. n. 356. Et quomodo? nu. 357. Forma visitandi, & notandi visitationem factam, n. 358. Quandoque ad visitandum Corpus delicti requirantur periti in arte? n. 359. Et quinam esse possint? *ibid.*

CORRECTIO, CORRECTORIUM, CORRIGERE.

1. Correctio Jurium est odiosa, P. nu. 202. Nec praesumenda, T. 2. n. 419. Non est inducenda per tacitos, & subauditos intellectus, idque variè exemplificatur, num. 500. & seqq. Censetur favorabilis, quando per eam rediit ad Jus commune antiquum, num. 509. Corrigenis dispositio, quae? n. 423.

2. A legitima correctione non admittitur appellatio; praesertim in Regularibus, T. 28. nu. 300. Nisi modus excedat, nu. 301. Id ipsum procedit in Clericis secularibus, n. 302.

3. Correctoria Juris & exorbitantia ab eo non sunt extendenda, T. 31. n. 142. & 143.

4. Correctio fraterna an, & quando remitti debeat denunciationi Evangelicæ, vel Judiciali? T. 1. n. 62. & seqq. Correctionis causa raro expedit verba injuriosa vel contumeliosa adhibere, T. 26. n. 4.

R. J. Correctorium Juris quid sit? C. II. R. XXVIII. num. 3. & 5.

CORRELATIVA.

1. Correlativorum idem est Judicium, eademque disciplina, T. 2. num. 514. Dummodo in ipsis militet eadem ratio, n. 515.

CRAPULA.

3. Crapula quid, & quam nociva? T. 1. n. 46.

CREATURA.

1. Creaturae irrationales, in quo sensu sint capaces legis? P. n. 11.

CREDITOR.

2. Creditores, si citius dent quietantiam, quam receperint pecuniam, possunt opponere exceptionem non numeratae pecuniae, sed intra triginta dies tantum, T. 22. n. 184. & n. 336.

3. Creditor acquires res Debitoris, an & quando eas retinere valeat? Tit. 21. num. 31. Creditor quale

CONVENTIO.

2. Conventio proprie non est re conventio, T. 4. nu. 31. & 32. Conventiois & reconventionis causa simul tractanda est, n. 45. & seqq. Vide *Reconventio*.

3. Conventio, ne dolum praestetur in contractibus, quoad sua vera est nulla, de praeterito valet, T. 16. num. 30. & seqq. Conventiois difficilis esse quis dicatur? T. 22. num. 9.

CONVENTUALES, CONVENTUALITER, CONVENTUS.

1. Conventualiter vivere Regulares, quid? T. 31. n. 113.

2. Conventus. Vide supra, *Capitulum*.

3. Conventuales qui olim? & qui nunc? T. 31. n. 53.

CONVERSIO.

3. Conversio Conjugatorum, & ingressus in Religionem eorumdem. Vide *Conjugatorum conversio*.

CONVICTUS.

2. Convictus quando Reus censetur? T. 18. n. 69.

COOPERATOR.

3. Cooperatores, & Capellani quomodo concedantur Parochis? T. 4. n. 85. & seqq.

4. Cooperatores, seu Capellani Parochorum qualiter assistere valeant matrimonio? T. 3. n. 85.

5. Cooperatores homicidii. Vide *Homicidii Cooperatores*.

COPULA.

4. Copula carnalis qualis requiratur, & sufficiat ad contrahendam affinitatem? T. 14. n. 37. & seqq. Copula habita quando inducat obligationem ducendi vel dotandi. Vide *Desoratio*. Copula an & quando praebet causam dispensandi super impedimentis? A. n. 94. Copula an & quando debeat exprimi in supplicatione pro dispensatione? A. n. 155. & seqq. & num. 183. & seqq.

jus habeat in pignore? T. 21. n. 66. & seqq. An & quando illud possit vendere? n. 70. & seqq.

CREDULITAS.

2. Credulitas est quartus gradus probationis, T. 19. n. 23. & 29. In quo conveniat & differat à scientia? n. 30. Non potest stare cum scientia, T. 20. n. 345. Testes de credulitate qui? num. 244. Et an aliquid probeat? n. 348. Vide *Testes de scientia*.

CRIMEN, CRIMINALIS, CRIMINALITER, CRIMINOSUS.

1. In Criminibus duo actus inducunt consuetudinem, & quomodo? T. 4. n. 124. & n. 121. An sit licitum transgredi super crimine, dando videlicet adversario suo pecuniam, ut ab accusatione ejus desistat? T. 36. n. 30. Et quid spectato jure Canonico? n. 34. 35.
2. Crimina pleraque de facto sunt mixti fori, quoad poenam irrogandam, T. 2. num. 158. & seq. Excepta Hæresi, num. 159. Et Simonia, n. 160. Et quid de læsione infra dimidium iusti pretii? num. 161. Punius per Judicem sæcularem super crimine mixti fori, an possit etiam puniri per Ecclesiasticum, & è contrà? n. 163. & 164. Sanius est impunitum relinquere crimen nocentis, quam innocentem damnari, T. 18. num. 12. Interest Reipub. crimina non manere impunita, T. 28. n. 272. Ob crimen prohibetur quis appellare quando de eo convictus, & confessus est, nu. 270. & 272. Sectis, quando de crimine non sic constat, nu. 272. Crimina excepta cur sic dicantur? T. 18. num. 99. Et quæ sint? nu. 100. & seqq. De proprio crimine judicialiter confessi, an possint interrogari de factis criminis? eorumque confessio adversus istos admitti? T. 18. nu. 96. & seqq. In criminibus stat præsumptio contra delinquentem, num. 125. In criminibus exceptis admittuntur ad testimonium etiam infames, T. 20. n. 50. & 52. Et criminosis, n. 64. Criminosus quis? n. 55. & seqq. Criminosus vel adhuc perseverat in crimine, vel jam est emendatus, nu. 57. Præsumitur emendatus post lapsum triennii honestè peracti, *ibid.* Utrum, & quando criminosis sit repellendus à ferendo testimonio? num. 55. 58. & seqq. Criminosus jam emendatus admittitur in causis civilibus ad testimonium, sechtis, si nondum est emendatus, num. 58. Istud spectato jure Canonico procedit, dummodo crimen testi objectum legitime probeatur, licet antea de eo non fuerit condemnatus, nu. 59. De jure tamen Civili requiritur, ut de crimine illo fuerit antea judicialiter condemnatus, num. 60. In causis criminalibus criminaliter motis, repellitur testis criminosus, nu. 61. Aded, ut etiam ex unico crimine quis repellatur, n. 62. Cur Judex criminosus non infamis, nequeat per exceptionem partis repelli à iudicando, bene tamen à testificando? nu. 63. Dantur plures casus, in quibus criminosus emendatus admittitur pro teste etiam in causis criminalibus, num. 64. & seqq. Putà in criminibus exceptis, & quando veritas aliter haberi nequit, nu. 64. Item parte non opponente, num. 65. Item ad probandam innocentiam Rei, nu. 67. Ac in causis in quibus non requiritur plena probatio, num. 68. Ad repellendum testem criminosum, non sufficit obijcere crimen in genere &c. num. 66. Emendatio criminosis præsumitur, si is per triennium ab improbè factis abstinuit, T. 23. n. 100.
3. Crimen læsæ Majestatis in Personam Principis. Vide *Læsæ Majestatis crimen*. Criminali in materia duæ vices inducunt consuetudinem, & quando sechtis, T. 1. n. 44. & 45. Criminosi non possunt recipi in Religione, T. 31. n. 80.
4. Criminis impedimentum ex adulterio solo non cau-

satur, T. 7. n. 2. Nisi cum eo concurrat contractus, n. 3. Vel saltem promissio Matrimonii, n. 4. Aut sine promissione machinatio in mortem conjugis innocentiis, nu. 5. Nihil refert, num adulterium præcedat, vel subsequatur promissionem Matrimonii, n. 6. Ad impedimentum criminosum requiritur insuper, quòd matrimonium prius sit invalidum, n. 8. Et adulterium cum promissione factum sit vivente conjugè, n. 9. Et quidem eodem, n. 10. Utrouque adultero sciente alterum esse conjugatum, num. 11. Debet etiam esse adulterium perfectum, n. 12. Secundum aliquos requiritur seminatio viri, num. 13. Contrarium est probabilius, per lascivos tactus non contrahitur impedimentum criminis, n. 14. Ut contrahatur, requiritur etiam, ut promissio Matrimonii sit seria, n. 15. Et acceptata, n. 16. Licet non sit mutua, nu. 17. Criminis impedimentum ex machinatione in mortem non contrahitur ex solo homicidio, T. 6. n. 18. Bene verò si concurrat adulterium, n. 19. Vel quando uterque sine adulterio machinatur in mortem conjugis, n. 20. Ut machinatio cum adulterio causet impedimentum, requiritur ut alteruter sit causa moralis, vel Physica mortis, nu. 21. Et mors ex tali machinatione reverà sequatur, nu. 22. Ipsaque machinatio fiat animo contrahendi Matrimonium, n. 23. Ad quod tamen sufficit intentio interna, nu. 24. Conditiones requisitæ ad impedimentum criminis sine adulterio contrahendum, quæ? nu. 25. Criminis impedimentum contrahunt etiam illi qui ignorant impedimentum, T. 7. n. 26. Criminis impedimentum à quibus, & ex qua causa dispensando tollat Papa? A. num. 138. & seqq. Ut ritè dispensetur quantum exprimi debeant? n. 282. & seqq.

R. J. Criminaliter inquisitus & crimen confessus non potest excipere quòd infamia non præcesserit, C. II. R. XLIII. n. 8. Criminales, seu sanguinis causas Episcopi &c. per alios tractant, C. II. R. LXVIII. num. 7.

CULPA.

2. Culpa & dolus apud Juris peritos quid? T. 24. nu. 20. Culpa lata æquiparatur dolo, *ibid.*
  3. Culpa aliter apud Theologos, aliter apud Juristas accipitur, T. 15. num. 17. Alia est lata, alia levis, alia levissima, n. 18. Differt à casu & dolo, n. 19. Ex qua culpa teneatur Commodatarius? num. 20. & seqq. Ponuntur Regulæ generales ad cognoscendum ex qua culpa quis in quovis contractu teneatur, n. 26. & seqq.
  5. Culpa lata an & quando æquiparatur dolo? T. 12. num. 213. Culpa ubi nulla, nulla ibi poena, T. 37. num. 2.
- R. J. Culpa lata æquiparatur dolo, C. II. R. XXVI. n. 5. Sine culpa nemo puniendus, nisi subit causa boni communis, R. XXIII. n. 2. 3. R. XLI. n. 2.

CULTUS.

3. Cultus publicus & privatus quid? T. 45. num. 16. Quo cultu coli possint Sancti ac Beati? n. 17. Item cum fama Sanctitatis defuncti, n. 18. & seqq. Afferuntur Decreta & Constitutiones Pontificiæ circa cultum Beatorum nondum Canonizatorum, n. 17. Et circa cultum imaginum, miraculorum & revelationum defunctorum cum fama Sanctitatis, n. 19.

CUMULATIO.

2. Cumulatio actionum est prohibita, & quando? T. 12. n. 167. & seqq. Cumulare causam possessionis & proprietatis quid? & quot modis contingat? p. 263.

num. 263. Et an utraque possit cumulari? nu. 264. & seqq. Nequit illud fieri in certis casibus, nu. 265. & 273. ac seqq.

CURIA, CURIALES.

3. Curia Romana ubinam censetur existere? Tit. 5. num. 451. Curialium Beneficia vacant in curia, nu. 449. & seqq.

CUSTODIA, CUSTOS.

3. Custodia Rei ad Asylum confugientis. Vide *Rei custodia*. Custodes Gregum & aliarum rerum ad quid, & ex qua culpa teneantur? T. 18. num. 88. & seqq.
1. Custos quid, & quod ejus officium? T. 27. n. 6.
5. Custodiæ causa ante constitutionem an, & quomodo, & quando carcerari possit Reus? T. 1. n. 398.

D.

DAMNIFICANS, DAMNUM.

4. **D**amnificans injustè tenetur ad restitutionem, T. 1. num. 6.
5. Damnum, & Damnificatio quid? & quot modis fieri possit? T. 36. num. 37. & seqq. Dari, vel inferri potest non tantum ex dolo, sed etiam ex culpa Juridica lata, levi, aut levissima, n. 38. Damnum datum parit actionem ex Lege Aquilæ, ac resarcitionem, & insuper quantum interest, damnum datum non fuisse, T. 36. n. 50. Subinde parit etiam actionem ad duplum & quadruplum, nu. 51. Nec non actionem ex effuso, vel dejecto, n. 52. Damnum illatum qualem parit obligationem pro utroque foro, T. 36. num. 39. & seqq. In foro externo ex quavis etiam levissima culpa juridica oritur obligatio resarciendi, *ibid.* & num. seq. In foro interno datur, non tantum quando ex dolo, num. 41. Sed etiam quando ex culpa inferitur, num. 42. Non tamen sine culpa Theologica, num. 43. Nisi post sententiam Judicis, num. 44. Culpæ Theologiæ incapax, sicut & adhibens diligentiam debitam in nullo foro tenetur ad resarcendum damnum, num. 45. Sicut nec qui illud jure intulit, numer. 46. Litigans tenetur ad expensas litis, num. 47. Si temerè litigavit, nu. 48. Ob damnum casu contingens, nullus tenetur, num. 49. Damnum infectum quid? T. 32. num. 39.
- R. J. Damnum quod quis sua culpa sentit, non intelligitur sentire, C. II. R. XIX. n. 11. R. LXXXVI. num. 2.

D A R E.

R. J. Dare quis potest quod non habet, alieno nomine, non suo, C. II. R. LXXXIX. num. 6.

DEBILITAS.

1. Debilitas Corporis in quo consistat? T. 20. num. 4. Debilitati qui? *ibid.*

DEBITOR, DEBITUM.

2. Debitor de fuga suspectus, an & quando possit capi? Tit. 3. num. 94. & seqq. Debitores qui juraverunt solvere usuras, qualiter teneantur ad earum solutionem? T. 24. num. 71. & 79. Debitum pecuniarium non extinguitur per hoc, quòd Creditor illud longo tempore non exigat, T. 26. nu. 112. Quid requiratur, ut quis præscribat contra debitum pecuniarium? *ibid.*
3. Debita certa, & incerta an, & quando, & à quo minoris emi, ac vendi possint? Tit. 17. numer. 58. *Anacleti Reiffensuel Repertorium.*

& seqq. Propter Ecclesiæ necessitatem à Prælato contracta solvere tenetur Succellor, T. 21. n. 36. Debitum est triplex? T. 23. n. 68.

4. Debitum conjugale petendi impedimentum quibus modis contrahatur? A. num. 556. & seqq. Dilpensare super illo possunt Episcopi, quando provenit ex voto, quod tollere possunt, num. 559. Dummodo non fiat votum cum intentione ingrediendi Religionem, num. 560. Aut per modum mutui contractus, num. 561. & seqq. Possunt etiam dispensare super eodem, proveniente ex voto castitatis perpetuæ, num. 564. Vel incestu post matrimonium commissio, num. 565. Idem potest Capitulum, nu. 566. Ac etiam Regulares Mendicantes, num. 567. & seqq. Ad quod non indigent speciali facultate Superiorum, num. 576. Requiritur tamen justa causa, num. 581.

R. J. Debiti obligatio solvitur solutione, per quemcumque fiat, C. II. R. LXXXIII. num. 2. Debitor non est in mora, si creditor solutionem oblatam non acceptaverit, C. II. R. XXV. num. 15.

DECANUS.

1. Decanus alio nomine appellatur Archipresbyter, T. 24. num. 3. Decani urbani officium quale? num. 7. & seqq. Decani ruralis officium quale? nu. 10. Ad Decanatum requiritur ætas viginti quinque annorum, solum inchoatorum, T. 6. num. 216. Decanus vel debet actu esse presbyter, vel iura annuum presbyter fieri, T. 14. num. 12.
2. Decani Ecclesiarum Cathedralium Germaniæ de consuetudine habent jurisdictionem in Canonicis, T. 1. num. 99.

DECENDIUM.

2. Decendium concessum ad appellandum, quando incipiat currere? T. 27. num. 110. & III. Currit de momento in momentum, num. 111. Sententia non solum diffinitiva, verum & interlocutoria post decendium transit in rem judicatam, num. 112. & seqq. Decendium ad appellandum concessum quando currere incipiat? T. 28. num. 157. & seqq. Non currit ignorantem se esse gravatum, num. 158. Cautela pro notario quoad hoc, *ibid.* Decendium illud à principio est utile, sed in progressu continuum, num. 160. & 157. Iudex à quo nequit minuere terminum decem dierum ad appellandum concessum, & cur? T. 28. num. 189.

DECENNIUM.

1. Decennium vocatur in Jure longum tempus, T. 4. num. 91. & 96.

DECIMÆ.

2. Decimas præscribens non censetur præscripsisse decimas Novalium, T. 26. num. 185.
3. Decimarum natura, divisio & Jus, quo debentur, T. 30. num. 2. & seqq. Decimæ desolantur, numer. 2. Aliæ sunt prædiales, seu Reales, aliæ personales, num. 3. Decimæ mixtæ non agnoscuntur, num. 3. Prædiales aliæ sunt majores, aliæ minores, num. 5. Aliæ purè spirituales, & Ecclesiasticæ, aliæ Laicales, num. 6. Decimæ, aliæ formaliter, aliæ materialiter, & secundum substantiam sumptæ sunt, num. 7. Materialiter sumptæ debentur jure naturali, *ibid.* Divino, & humano, num. 8. Decimæ formaliter sumptæ, an solo jure humano, vel divino debeantur? controvertitur, num. 9. & seqq. Eligitur sententia quòd debeantur jure divino, & probatur variè, num. 13. & seqq. Decimæ à